

N:o 29.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 Maj 1873.
 — — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående upphörande af vederbörandes skyldighet att iståndsätta och för framtiden underhålla den med statsbidrag anlagda så kallade Beyershamn på Öland.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 53.)

S. A. K.

Uti nådig Proposition af den 18 sistlidne Januari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, det Eders Kongl. Maj:t må, med vilkor som Eders Kongl. Maj:t kan finna nödvändigt bestämma, frikalla vederbörande från skyldighet att iståndsätta och för framtiden vidmakthålla hamn- och väganläggningen vid den så kallade Beyershamn på Öland.

Riksdagen som tagit noggrann kännedom om denna fråga och hvad dermed eger gemenskap, har dervid icke kunnat undgå finna det i hög grad anmärkningsvärdt, att, oaktadt det ifrågavarande arbetet tillkommit till följd af planer och kostnadsförslag, uppgjorda och kontrollerade af statens tjenstemän, dessa planer och förslag dock varit så litet tillförlitliga, att den år 1852 till 24,276 R:dr 16 skillingar banko beräknade och år 1858 till 38,842 R:dr banko eller 58,263 R:dr riksmünt förhöjda kostnadssumman vid utförandet ändock befunnits alldeles otillräcklig, enär anläggningskostnaden i verkligheten uppgått till 72,000 R:dr, af hvilken summa staten tillsläppt icke mindre än 30,150 R:dr. Då dertill kommer att denna
 betydliga

betydliga summa blifvit utan allt gagn förspild på ett företag, hvars nytta och nödvändighet redan från början synes varit ganska tvifvelaktig, har Riksdagen icke kunnat undgå fästa uppmärksamheten derpå, att det vore högeligen önskvärdt att för framtiden statsbidrag icke må varda beviljade till företaget, i afseende å hvilka det med skäl kan ifrågasättas, huruvida det med någon större grad af sannolikhet kan förväntas, att det afsedda ändamålet må kunna uppnås. Att uti förevarande fall sjelfva företaget är fullkomligen förfeladt, synes vara satt utom all tvifvel genom de uti Eders Kongl. Maj:ts nådiga Proposition meddelade upplysningar och bekräftas ytterligare af den inspektionsberättelse, som Chefen i östra väg- och vattenbyggnadsdistriktet, Majoren m. m. Grafström sednast den 15 November sistlidet är till Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnaden afgifvit. Af denna berättelse inhemtas nemligen, att omkring en tredjedel af den från Fröbygårda strand ut med Gastholmen utfyllda vägen vid inspektionstillfället väl ännu kunde befaras med åkdon, men att derefter vidtogo betydliga utskärningar å vägen, hvilken flerestädes ut till hamnbryggan befanns nära genomskuren af sjögången. Distriktschefen har vidare upplyst, att hamnplatsens iståndsättande, som icke kunde ske utan betydliga kostnader, vore fullkomligen ändamålslost, enär platsen under tiden betydligt uppgrundats, samt den dagliga ångbåtstrafiken i Calmarsund sökt sig en vida lämpligare hamn vid Mörbylånga köping, belägen sydligare från Calmar än Beyershamn, hvadan all trafik från och till sistnämnda ställe nu upphört, så att endast en mindre rörelse med vanliga färjbåtar de sednare åren egt rum från Carlevi och Fröbygårda, belägna norr och söder om den raserade bryggan vid Beyershamn.

Med afseende å nu angifna förhållanden och på de uti den Kongl. Propositionen anförda skäl, har Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga Proposition blifvit af Riksdagen bifallen.

Med underdånigt tillkännagifvande häraf framhårdar Riksdagen etc.

Stockholm den 2 Maj 1873.